

editorial

100 números de la revista de girona

per

ARCADI CALZADA i SALAVEDRA

President Diputació de Girona

Hem arribat al número 100. Són 28 anys de vida de la Revista de Girona en aquesta segona etapa. I cent són ja una fita important. Acumulen un treball continuat de redactors i col·laboradors. Apleguen tot un ventall de manifestacions culturals de casa nostra succeïdes en el decurs d'aquests gairebé trenta anys. Són, en definitiva, el reflexe de la història del nostre petit país, de les comarques gironines, on, la Diputació de Girona hi ha tingut, hi té, i de segur hi continuarà tenint una presència notòria, i on hi abocarà, com en aquests darrers temps, tot el seu esforç per aconseguir unes comarques més riques i plenes, culturalment parlant.

Cent números són un moment òptim per a reflexionar sobre la tasca realitzada. Sempre és sa treure conseqüències sobre la feina feta, perquè amb aquesta reflexió hom pot aprendre lliçons per a esmenar els errors comesos, i hom pot trobar-hi majors estímuls per a seguir endavant amb més entusiasme, amb els encerts.

Parlar d'aquesta nova etapa de la Revista de Girona és remontar-se al mil nou-cents cinquanta-cinc. Durant un interval de seixanta anys, Girona havia restat orfe d'un instrument de treball i de tribuna per als investigadors, que tingués el to científic i rigorós com per a merèixer el crèdit necessari a nivell intel·lectual, i fos alhora prou assequible per als ciutadans perquè, en cap moment, la publicació pretenia ésser quelcom reduït al cenacle d'uns pocs erudits. Durant aquest espai de temps, la cultura hagué de refugiar-se en llibres que els seus propis autors editaven, o bé en articles a la premsa diària, ara difícils de trobar, o bé difícils d'ésser valorats com a treballs científics en unes publicacions periodístiques on la improvisació i l'actualitat més vibrant impedeixen sovint, convertint-s'hi en antítesi, dedicar amplis espais a temes d'anàlisi, estudi o reflexió.

L'any 1955, doncs, és una data important per a la cultura de les nostres contrades. En l'editorial d'aquell primer número, que s'imprimí als Tallers Gràfics de Tipografia Carreras de Girona —així com els deu números següents—, l'autor del text glossava l'etapa anterior de la Revista. Justament com a homenatge a aquell esforç i aquelles tasques, que dueren a terme, durant el darrer quart de segle passat, homes de la cultura gironina naixia la nova Revista de Girona com a primera publicació regular de la Diputació Provincial.

El moment polític emmarcava la reaparició de la publicació en el context del Movimiento. L'evolució, lògicament, s'ha produït, tant en el contingut com en els aspectes formals. Després de ser publicada a Arts Gràfiques Traiter de Figueres, d'ençà del 1965 es ve imprimint a Dal-

mau Carles, Pla de Girona, per esmentar un aspecte formal. Altrament, pels voltants dels anys 70 ja van començar-se a publicar articles en català, especialment els referits a l'arqueologia. L'any 1976, així mateix, s'esdevingué un altra moment destacat per a la publicació quan, en coincidir amb el centenari de l'antiga Revista, per a commemorar la fita es publicaren números monogràfics, ja sota la capçalera catalanitzada de «Revista de Girona».

Amb aquests 100 números queden enrera planes i planes de divulgació de la cultura, la història, l'art, el folklore, la ciència i de tot allò que dona un caràcter especial a les nostres comarques. Queden enrera, també els números monogràfics dedicats a l'entorn monumental de Roses, el castell de Perelada, a Salvador Dalí i al seu museu de Figueres, o, més recentment, a Josep Pla, en el primer aniversari de la seva mort, per citar-ne uns quants; sense oblidar els que s'han dedicat a Salt o a Ripoll. Aquests números monogràfics han tingut, precisament, una acollida memorable entre el públic. L'encert i l'oportunitat en la seva publicació ve avalada pel fet que tots ells s'han esgotat.

La segona etapa de la Revista de Girona, arriba ara a una fita on cal, com deia, deturar-se a valorar el fruit recollit per trobar l'afany que ha de fer-nos superar, i també l'eficàcia que ha d'atorgar la millora en el nostre treball. Queden enllà aquells cent números, com també aquella primera etapa que aportà un enriquiment extraordinari per a la cultura de les nostres co-

marques. En els exemplars d'aquella època, que la Diputació reedita ara en facsímil, hi van ésser tractats tots els aspectes dels coneixements humans, cosa la qual converteix la col·lecció en una eina molt valorada per als estudiosos, que amb gran profit, encara avui consulten els textos que hi publicaren, del 1876 al 1895, autors tan diversos i significats com: Pere Alsius, Joaquim Botet i Sisó, Josep Ametller, Francesc Bartrina, Girbal i Nadal, Pere de Palol, Pella i Forgas, o Roca i Farreras, per a citar-ne uns quants d'ells, sense ànim d'oblidar cap dels altres.

Queden enllà, malgrat les vicissituds d'aquests anys, unes planes impreses que, com ja indicava, són la història d'aquesta terra, són el ressò de la inquietud cultural de les nostres comarques. No és fàcil d'endegar un projecte cultural, perquè, malauradament, encara és reduït el grup de persones que senten quelcom que per dintre seu els aviva a participar-hi. Amb tot, i amb l'obertura que ha caracteritzat la publicació, convidem a estudiosos i aimants de la cultura de les comarques gironines a unir-se i a participar d'aquesta empresa.

Rest a ja, solament, agrair l'esforç i la col·laboració de tots aquells qui, amb la seva més diversa contribució, han possibilitat la continuïtat i pervivència de la Revista de Girona. A ells, el nostre més sincer agraïment. A tots els lectors, també, l'agraïment pel seu suport, perquè la seva consideració és la base que fonamentarà i encoratjarà a prosseguir endavant en la millora de la línia empresa.